

עיר וקדיש מזו שמיא נחית

ט"ל תשכ"ח מפי זרעו

ספר
דין תורה
חלק י"ט

בזוהר דא יפקון מן גלותא

והמשכילים יזהרו כזוהר הרקיע

ספר
דין תורה
בבית דין של מעלה

חלק י"ט

יוצא לאור ידי
מפעל הזוהר העולמי בת ים
חודש תשרי תשע"ז

מפעל
הזוהר
העולמי

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

לקבלת ספרי זוהר ירושלים

בני ברק רמת בית שמש
אצל הרופא קירופרקטר ד"ר
איתמר ברים: 054-8441423

מפעל הזוהר העולמי

050-4116923 / 0527651911

050-4134669 / 050-4133475

מי לה' אליו! - משה רבנו שואל ומבקש למי יש את הזכות לקרב את עם ישראל לאבינו שבשמים? כל המשתתף בהדפסת ספרים הקדושים ספרי הערב רב והמסתעף 5 חלקים, תורת הזוהר י"ח חלקים דהיינו כל הזוהר הקדוש בלשון הקודש באותיות גדולות, בהפצתם ברבים לאלף בתי מדרשיות ויותר, להצלת עם ישראל, יזכו לכל הברכות והבטחות שכתב הרשב"י בזוה"ק בפרשת תרומה (דף קכ"ח). האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות הגדולה שיכולים לזכות בכסף קטן? התורם משלם ישר לדפוס!!!

לפרטים: 0527-651911

על ידי עיון עמוק בסודות התורה יכולים לפקוד עקרות

(ספר המדות אות סוד, למוהר"ן זי"ע)

ולרפאות הולאת חזק.

הצדיק - הגאון הצדיק, האדמו"ר ראש ישיבה וכו' מגיעים לעולם האמת!!! תראו איזה ברוך הבא הוא מקבל!!!

נתרכז כעת רק על שאלות מסוימות שכולל הכל, שאם היה עושה את זה היה יכול לפטור את עצמו מכל שאר השאלות! [כי הזוהר הקדוש מטהר את האדם מכל החטאים]

הפסק דין הגדול והנורא בבית דין של מעלה

מי הם האשמים האמיתיים על כל הרציחות של עם ישראל?

ראשי ישיבות, מנהיגי ישראל, ומחברי ספרים שיש להם השפעה על מאות אלפי ישראל, הרבנים הגדולים, הדרשנים שמדברים על הרדיו, [ויש להם הרבה שומעים], מחזירי בתשובה בלויינים, ומנהיגי תחנות רדיו, מוציאי עלונים, כל אחד נידון לפי מספר אנשים שסרים למשמעתו ושומעים בקולו, ומושפעים מדבריו!!!

הצדיק אבד ואין איש שם על לב נפטר והלך לעולמו

בית דין: "האם אמרת בכל הדרשות שלך שכל אחד צריך ללמוד דקה אחת או שתיים ושלוש ביום זוהר הקדוש?"

נשיא מועצת גדולי התורה, ראש ישיבה הגאון הצדיק, האדמו"ר וכו': הייתי עסוק בלימוד הש"ס בבלי וירושלמי ולגמור 10 פעמים לכל הפחות לפני שאני מניח את העולם הזה לבוא לעולם הבא עם סחורה טובה!!!

דין תורה בבית דין של מעלה על שמירת הברית

הראש ישיבה הגדול והמפורסם הלך לעולמו, ועשו לו לווייה גדולה והספדים מרובים. כמה צדיק היה וכמה תורה למד ולימד. אבל האמת התגלה בבית דין של מעלה.

הוא מוצב לפני בית הדין.

בית דין: אתה הוא הראש ישיבה הגדול והמפורסם פלוני בן פלוני?
ראש ישיבה: אני.

בית דין: האם דאגת לקיים הפסק של השולחן הערוך להשיא הבחורים קודם גיל 20?

ראש ישיבה: לא. זה מוקדם מדי.

בית הדין: אתה מואשם על כל פגמי הברית של הבחורים. למה לא עוררת את הבחורים לשמור על העיניים ועל הברית קודש?

ראש ישיבה: לא מדברים על הנושא הזה אצלנו בישיבה!

בית הדין: אתה היית צריך להוכיח ולמחות, ועל זה אתה נתפס כמו שכתוב בזוהר הקדוש*. (וזה לשינו פרשת שמות), וְלִמְדָנוּ שְׂאִין קְנָאָה לְפָנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא

הרבים ומחזיר בתשובה. - ואם כל אחד ילמד ספר הזוהר הקדוש, יהיו מלאי ביראת שמים ויראת חטא.

וזה מה שאנו בהושענות: הושענא מרוטת לחי, נתונה למכים. דהנה הנביא ישעיה אומר (נו, ו) גוי נתתי למכים ולחיי למורטים. אנו מתפללים ומבקשים בעד עם בני ישראל בגלותם שנתונים בידי האומות שרוצים למרוט שער הלחי והזקן ולהכותם, אמנם עוד יותר קשה אם אחד מאחבננו מקיים פסוק זה, ומכים אחד את השני כשרואה שמוסר נפשו להשם יתברך. וזה שאנו מבקשים הושענא מרוטת לחי נתונה למכים, פירש ע"י רשעי ישראל ח"ו - הערב רב, דזהו יותר גרוע מאילו רשעי אומות העולם שעושים כן לישראל. והו ההמשך הושענא סובלת סבלך, שטוענת וסובלת משאך ועולך והצרות שבאים עליהם בגלות, בגלל שמוסרים נפשם על מצות השם יתברך, עד כדי שפיכת דמם משם רח"ל, וזהו מה שאנו אומרים "בדמיך חי" שרק על ידי המלחמה נגד הערב רב שצריך לזה מסירת ממש, בדמיך חיי על ידי זה יהיה הגאולה. כידוע מאמר הבעל שם טוב הק' זו"ע על פסוק בזע"ם תצעד ארץ, ראשי תיבות זע"ם הוא זיבחה עירובין מ'קאות, והכוונה בזה, שעל ידי שמעוררים את העם בשחיטה ובהלכות טהרה ושבת, מסירים את חרון אף ה' מישראל ומעוררים רחמי שמים, כי כשיש דין למטה, אין דין למעלה כמשאחז"ל, ואפשר לרמוז בזה בזע"ם ר"ת ז'והר ערב רב מ'קאות, והביאור בזה: שיסוד הדת, זה לימוד הזוהר כמו שכתבו 1300 רבנים צדיקים קדושים וטהורים, שרבני הערב רב הם נגד הזוהר. ומ' זה רמז ל-מ'זוכה, שצריכים לצאת במלחמת חרמה נגד כל אלו שהם נגד הזוהר הקדוש. כמו שאר חז"ל בשבת (נה:- נו). על זה נעשו אנשי פילגש בגבעה, אמר להן הקדוש ברוך הוא בכבודי לא מחיתם, על כבודו של בשר ודם מחיתם: בסנהדרין (דף ק"ג ע"ב) תניא ר' נתן אומר מגרב לשילה ג' מילין והיה עשן המערכה ועשן פסל מיכה

* ועל כל אחד להוכיח את חבירו ולא לחכות לרבנים: והנה נביא מהלכות תוכחה:

הנני מוכן ומזומן לקיים המצווה של ואהבת לרעך כמוך ולקיים מצוות הוכח תוכיח את עמיתך, ברמ"א יו"ד ס"ס של"ד נפסק להלכה שחייב אדם למחות בעוברי עבירה, וכל מי שאינו מוחה ובידו למחות, נתפס באותו עוון ע"ש. כמו שביארתי מש"ס ופוסקים להלכה. ומה נוראים דברי המדרש רבה איכה - עה"כ ויצא מבת ציון, וז"ל: היו גדולי ישראל רואין דבר עבירה והופכים פניהם ממנו, אמר להם הקב"ה תבא שעה ואני עושה לכם כן, עכ"ל. ובאדר"ג (פכ"ט) וז"ל: מפני מה מתים ת"ח בלא זמנם מפני שהם בוזים בעצמם שאינם נוקמים ונוטרים כנחש על דברי תורה ויראת שמים, עכ"ל. ונוסיף להעתיק מש"ש הלוחם הגדול מוהר"ר חיים סופר זצ"ל בספרו הבהיר שערי חיים דף ו, ע"ב, וז"ל: או מיום הדין ואוי מיום התוכחה בבוא עת מועד לכל חי, וכי יפקוד ד' על מעשי אנוש ועל פעולות אדם שיחופש וימצא כתוב: צדיק זה חלל שבת, חסיד זה עבר על נדה, ירא אלקים זה עבר על נבילה וטרפיה ושעטנו, קדוש זה עבר על אשת איש, וישתוממו כל אנשי אמונה וישאלו הלא הצווי תמים פעלו, ויענהו ד' בסערה: הלא הי' בכחך למחות באיש פלוני אלמוני רשע. מדוע לא זכרת אותו ולא פקדת עליו אשמו וכו' עכ"ל.

אעתיק בקיצור נמרץ מה שכתבו הספרים הק' בענין המצוות תוכחה מחאה וערבות, כדי להבין גודל האחריות מה שיכולים ליפול ח"ו ברגע אחד ברשת הסי"מ, ואח"כ יהיה בכיה לדורות. [אני אמרתי פעם למשגיח שלנו, שאמר ואמרת לו בשבירת לב מה נענה על זה ביום הדין הגדול והנורא, וענה לי: אתה לא יודע? אני שואל אותו, מה אני לא יודע??? וענה לי: כי ישנו גיהנום מיוחד לרבנים משגיחים ומוכיחים, ומי שאינו רוצה להיות בגיהנום הזה שילך להיות צנחן בצבא!!! - ולא להיות לא רב ולא משגיח ולא מעורר את

זולת קנאת הברית, שהיא ברית של השם הקדוש וסוד האמונה. מה כתוב, ויחל העם לזנות אל פנות מזאב, מיד, ויחר אף ה' בישראל. ראשי העם, שיודעים זה ואינם מוחים בהם, נענשו תחלה, שכתוב, קח את כל ראשי העם והוקע אותם

על שלא מיחו בבני אדם. (תנחומא בלק יט). כל שבידו למחות ואינו מוחה - כל הדמים שנשפכין על ידו הם. ומי הרג אותם? פנחס, שהיה ספק בידו למחות ולא מיחה, וכל מי שסיפק בידו למחות ואינו מוחה להחזיר ישראל למוטב כל דמים שנשפכין בישראל שנשפין על ידו. (לקוט שופטים סח).

שכר מי שבידו למחות ומוחה

כל מי שיש בידו למחות ומוחה ונוקם נקמות מהרשעים בעולם הזה, הקדוש ברוך הוא כורת עמו ברית ולזרועו אחריו כמו שעשה לפנחס. (ראשית חכמה, שער הקדושה, פרק יב, בשם הר"י אבוהב זצ"ל). מי שלא מיחה בעובר עבירה, אע"ג ששב הרשע לבסוף ורשעו אעפ"כ הערב נענש על שלא הוכיח בזמנו, ודוקא ששב הרשע מיראה (כמו שכן בימינו) אבל השב מאהבה גם להערב שלא מיחה נמחל (מערכי לב דרוש ע' דף קנ"ז, וס' יד ימין ח"ב דף ג) ויש שכתבו בסתם דאינו נמחל לו (יערות דבש דף ע"ב). כל מי שאפשר למחות באנשי ביתו ולא מיחה נתפס על אנשי ביתו, באנשי עירו נתפס על אנשי עירו, בכל העולם כולו נתפס על כל העולם (שבת נד:). עי' שו"ת מהר"ם ש"ק או"ח סי' ש"ג והלאה הרבה פרטים בידינו חובת מחאה. (ג) ובסיום הפרק נפרש מאמר חז"ל (שבת נד:) "כל שיש בידו למחות ולא מיחה" וכו' נתפס על החטא וכו' פי' הגה"ק ר' חיים פלאגי בס' שו"ת חקקי לב (יו"ד סי' מ"ג) וז"ל ק: "כל זה כתבתי להציל את עצמי והגם שכתבתי איזה דברים כמה פעמים כפולים ומכופלים הוכרחתי במעשי הן מצד שהכרח לא יאונה כי צריך אני להשיב על כל דיבור ודיבור וכו' והן מצד כי חיובא רמיא משום מצות עשה של הוכח תוכיח אפילו ק' פעמים. ומצאתי לי און בתשו' נוב"י (סי' ל"ו) שכתב וכו' [ואח"כ כותב להלן]: "ולכן זאת היתה לי חיים ביד לשון לכתוב בספר ויוחקו לבי לחוקקי ישראל גדולים חקרי לב, והיינו מ"ש רז"ל בשבת (נד:) "בידו" למחות וכו', דוקא "בידו" והיינו לכתוב בידם. [הנה הגי' בגמ' דשבת, כל מי "שאפשר" למחות (ולא כתב "בידו" למחות), אבל כבר דיין בזה בספר תוכחת חיים פרשת מקץ וכותב, שבירושלמי איתא "בידו"]. וכן מה שכתבו רז"ל שם ובכמה דוכתי, כל מי שיש בידו למחות זנקטי כי האי לישנא שיש "בידו" למחות, להורות לנו כי הגם אם לא בפייהם להוכיח מאיזה צד וסיבה שתהי' מכל מקום "ביד" מחוייבים למחות על ידי מעשה וכתב. והרי זה יכתוב "ידו" לה' לשם שמים להזהיר את העם וכו' עכ"ל"ק.

מתערבין זה בזה בקשו מלאכי השרת לדוחפו, אמר להן הקב"ה הניחו לו שפיתו מצויה לעוברי דרכים, ועל דבר זה נענשו אנשי פלגש בגבעה, אמר להן הקב"ה בכבודי לא מחיתם על כבודו של בשר ודם מחיתם עכ"ל. ראה מא"כ החינוך לבנין חיוב המחאה. מי שבידו למחות ולא מיחה נתפס על חטאו, וזה דבר ברור מדברי רבותינו גם מן הכתוב וכו' והעובר עליה ולא הוכיח בטל עשה, ועוד שהוא מכת הרשעים שעושיין כן. (הנזר מצוה רלט, ועין עוד בשל"ה תחלת ספרו). הלכה פסוקה ברמב"ם. וכל שאפשר בידו למחות ואינו מוחה הוא נתפס בעון אלו כיון שאפשר לו למחות בהם. (רמב"ם פקד' ו' מהלכות דעות הלכה ז). וכן פסק הרמ"א: חייב אדם למחות בעוברי עברה וכל מי שאינו מוחה ובידו למחות נתפס באותו עון. (רמ"א ביוהר דעה סימן שלד סעיף מח)

מי שראוה עוברי עבירה ואינו מוחה עובר בשלשה לאוין. (זהר הקדוש, חלק א, דף רלט): הצדיק אינו נותן שינה לעיניו ביום ובלילה עד שמוכיח הרשעים ומביאם לשישוב בתשובה, (זהר הקדוש, חלק א, דף כ'), ענשים ופגעים קשים ומורים למי שאינו מוחה, מי שבידו להוכיח ואינו מוכיח נלקה בצרעת. (זהר הקדוש, חלק ג, דף מו:). מי שהיה בידו למחות ולא מיחה, הגם שלמד ולומד ושמר ועשה, הרי זה בכלל אורו ונקרא רשע. למד אדם ולימד, ושמר ועשה, והיה סיפק בידו למחות ולא מיחה הרי זה בכלל אורו אשר לא יקום וגו' - לא למד אדם ולא עשה ולא שמר ולא למד לאחרים ולא היה ה"א סיפק בידו למחות ומיחה, הרי זה בכלל ברוך. (ויקרא רבה כה). תלמידי חכמים מתים בקצירת ימים על שאינם נוקמים ונוטרים כנחש על דברי תורה ויראת שמים. (אבות דרבי נתן פרק טו). אפילו צדיקים גמורים נתפסים על הדור וכו' על שלא מיחו ברשעים. וממקדשי תחלו, ומאי ממקדשי תחלו, תני רב יוסף אל תקרי ממקדשי אלא ממקדושי, אלו בני אדם שקבלו ושקיימו את התורה כולה מאלף ועד תיו, הא למדת שאפילו צדיקים גמורים נתפסים על הדור, וכן הוא אומר והכרתי ממך צדיק ורשע, צדיק על שלא מיחה ברשע עכ"ל. (תנחומא משפטים). כשצריך למחות כשיש חילול השם אין חולקין כבוד לרב. יען שאהרן לא מיחה במשה (במי המריבה) כי נהג בו כבוד כתלמיד לרב, ואין חולקין כבוד לרב במקום שיש חילול השם, ומפני שלא מיחה נלקה כיוצא בו. (ת"ד שבת נ"ה, מדרש תנחומא, חקת, ראה עוד ילקוט שמועני במדבר, דברים, משלי, כתבי הרמ"ע מפאנו ספר ינות אלם פמ"ה, של"ה פ' עקב). קח את כל ראשי העם והוקע אותם, בראשי העם תלה

לה' נגד השמש. רבי אבא אמר, מהו, נגד השמש, הינו נגד הברית שנקרא שמש, ועליו נאמר כי שמש ומגן ה' אלקים, שמש ומגן, זהו ברית הקדוש, מה השמש זרח ומאיר על העולם אף ברית הקדוש זרח ומאיר גופו של אדם. ונקרא מגן מה המגן הוא להגן על האדם, אף ברית הקדוש מגין על האדם. ומי ששומר אותו אין לו נזק בעולם שיוכל לקרב אליו. וזהו נגד השמש. ראשי העם נתפסים בכל דור ודור בשביל חטא הזה, אם יודעים ואינם מקנאים אותם. משום שחוב זה מוטל עליהם לקנאות, בשביל הקדוש ברוך הוא בברית הזה, את כל מי שמביא קדשה זו ברשות אחר. עליו כתוב, לא יהיה לך אלהים אחרים על פני לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי ה' אלקיך אל קנא. והכל קנאה אחת, ועל כן נדחתה השכינה מפניו. מי שמשקר בברית הקדוש החתום בבשרו של אדם, הוא כאלו משקר בשם הקדוש, כי מי שמשקר בחותם המלך שהוא ברית הקדוש משקר במלך עצמו, ועל כן אין לו חלק באלקי ישראל, אם לא בכח תשובה תמידית.

בית דין: ידוע גודל חיוב שמירת הברית העיניים והמחשבה. ראש ישיבה: "וכי מה בכך שאני מהרהר, הרי אין בכך כלום, וכי יש אדם שאין בו מחשבות? והעיקר שאני שומר על בריתי לבל אכשל" בית דין: כבר אמרו על זאת חז"ל "הרהורי עבירה קשים מעבירה", וכל המביא עצמו לידי הרהור אין מביאין אותו במחיצתו של הקב"ה. וכבר אמרו רבותינו כי כמעט אין זה מן המציאות שיהרהר האדם ולא יגיע בסופו של דבר לידי ז"ל רח"ל כנאמר "ונשמרת מכל דבר רע" - שלא יהרהר אדם ביום ויבוא לידי טומאה בלילה.

וכן אמרו חז"ל "עין רואה ולב חומד וכלי מעשה גומרים". והנה ע"י שפוגם בבריתו ומוציא זרעו לבטלה רח"ל הריהו גורם להורדת הקליפות מחדש, ואינן מגיעות למקומם וגורם לנשמה שתהיה משוטטת בעולם ולא תוכל לבוא על תיקונה.

וזהו צער השמים וצער כל העולמות, וכתוב בזוהר הקדוש ובשאר ספרים שבגלל זה העוון אין משיח צדקינו בא, וזה גורם לעיכוב הגאולה כי אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף. והמוציא שז"ל לא די בכך שמוריד הנשמות מחדש בקליפות, אלא אף מרחיקן ומדיחן למקומות חשוכים ונדחים, וע"י כך גורם להרבות השפע לכוחות הטומאה והחיצונים רח"ל ולדחיית ניצוצי הקדושה.

עיקר התיקון תלוי ביסוד לתקנו, ובו תלה גם כן ביאת משיחנו באלף הששי

ועיכוב הגאולה (אור הגנוז), ולא לחינם נקראת מצוה זו יסוד, כי זהו יסוד הצלחתו וקיומו של עם ישראל ועל זאת אמרו רבותינו ז"ל הכל תלוי במזל – שהוא ר"ת במ'וציא ז'רעו ל'בטלה, וביחוד בזמננו אנו צריך האדם להיזהר בזאת יותר לא לפגום בבריתו כלל, כי עתה אנחנו באלף השישי שהוא כנגד היסוד, ועיקר הגאולה וביאת משיח צדקינו תלויה בשמירת הברית כמובא בתיקונים ובוהר שעיקר הגאולה תלוי בתיקון הברית, ובזכות שימצא בדור אחרים מישראל הקדושים שבכל אלו החציפות ועזות והפקרות מוסרים נפשם ושומרים עיניהם מלהסתכל באלו החצופות והשרוצות רח"ל ושומרים נפשם מלפגום הברית יסתכל קודשא בריך הוא בהם ובזכותם יצמח הגואל במהרה. ראש ישיבה: העיקר הוא לימוד התורה, ומה זה חשוב אם שומרים על העיניים וכו'.

בית דין : דע כי אמרו חז"ל: אבר קטן יש באדם משיבועו רעב. מרעיבו שבע. (סוכה נב ב)

כתב בנועם אלימלך: והיינו גם אם הוא רעב, שאינו כל כך למדן שיוכל לעסוק בתורה תמיד אף על פי כן יכול להיות שבע, אם שומר את האבר שהוא ברית המעורר וברית הלשון והעיניים מהסתכל בנשים. שבע רעב רמזו ההיפוך מזה, אם אינו שומר הברית ומטמא עצמו חס וחלילה בניאופים וטומאות שונות מוציא זרע לבטלה בהסתכלות בנשים ושאר דברים וכדומה אשר על ידיהם יטמא את בשרו ברית הקודש מה זה מועיל אם היא שבע בתורה – אף על פי כן היא רעב ממנו כי יבלענו הקליפות על ידו. וצריך האדם להתאמץ מאוד ולשמור את נפשו שלא יטמא את בשרו.

ראש ישיבה: מוטב יהיו שוגגים ואל יהיו מזידין.

בית דין: על איסור דאורייתא לא אומרים כך. עכשיו תקבל את העונש בגיהנם וחיבוט הקבר הנורא על כל הפגמים של הבחורים החוסים בצילך.

ראש ישיבה: מי מעיד?

מיד באו אלפי מחנות מחנות של מזיקים שנבראו מכל הפגמים של הבחורים. והתחלו להכות אותו מרות. "רשע, בגללך נבראנו!"

ראש ישיבה: מה עשיתי, לא ידעתי!"

בית דין: "בגלגול הבא תדאג להוכיח ולמחות בבחורים ולחתך אותם בגיל 18, עכשיו תסבול בגיהנם לכפר".

